

GRUVDROTNINGEN I KLONDYKE

AV J. GLASSER
ÖVERSÄTTNING

(forts från föreg nummer.)
Hur tänker ni återvända hit?
— An tier frågor? Nåväl, ni har rätt att få veta allt. Så vet då, att vi här ha en mycket egenomlig vindförändring. Från nu till midnatt blåser det regelbundet nordväst till väst, men därefter i motsatt riktning ända till morgonen.
— Och ni säger att det alltid är så?
— Icke alltid, men för det mesta och just i afton såsom en tydligt kan se av ballongen där borta. Den vill till nordväst.
— Ni hoppas alltså, att vi skola kunna landa någonstans i skoga, gunga fast ballongen där och så med lämplig vind åter kunna fara hit.
— Just så tänker jag mig saken och ännu något, herr F. S. Kom med ni och Patsy ett ögonblick hit, så skall jag visa något till er.
— Hon gick med Sellars och Patsy några steg åt sidan och viskade därefter åt dem:
— Det första vi ha att göra är att hämta det gånghudet.
— Jag förstår. Vet ni således gömslet?
— Ja visst. Jag har själv sökt ut platsen. Min plan är helt enkelt denna: Vi sekla dit med ballongen och se huru de hava det till guldflödet. Uppåskas vi ej på till gömslet, som vi tömna, varelser jag vänder tillbaka till min jakt och lämnar er och Patsy därborta att fortsätta arbetet.
— Är detta er avsikt? sade detektivten.
— Ja. Alltså överenskommet?
— Nej, inte alldeles. Vad vi vilja är att komma mitt ibland rövarbandet. Men sker detta plötsligt och utan att någon vet, huru vi kommit dit, så skulle vi tagas emot med berättigt misstroende.
— Det vet jag, herr F. S. Ni är en klifvlig karl. Jag skulle svärigen i hela Klondyke kunna finna någon, vilken som ni tänker på värja minns smaka, vilken över huvud taget skulle våga att bege sig till det där paket. Ni skola inte tro att jag ämnar lämna er i sticket. Om ni är återkommer till bestämd tid, hämtar jag eder naturligtvis med ballongen.
— Detta är allt vad jag önskade veta, svarade Fred Sellars.
— En timme senare hade gruvsrotningen, ledasagd av de båda detektiverna samt Frank och David, bestigit gondolen och några ögonblick senare höjde den sig över skogen, högre och högre, ända till den slutligen fästades av vinden och med stark fart drev mot Fire Feather gruvan.
— Ett åkta amerikanskt, vansinligt företag, vid vilket ingen frågar, huruvida det skall kosta honom livet!
FJÄRDE KAPITLET.
Aventyr i luften.
Ehuru Fred Sellars och hans unge assistent nära på anat tillvaron av den så plötsligt som skedd i det tyckande ballongen och ej heller voro det ringaste förvånade över gruvsrottningens originella sätt att överstigade de hinder, som ställdes i hennes väg, kunde de dock ej underrätta ut ni visa sin stora beundran.
De följande timmarna skulle, som vi snart få se, bringa dem nya överraskningar.
Trots gondolen var jämförelsevis stor, var utrymmet dock knappast tillräckligt för fem personer.
Knappt hade förren ballongen sänkte sig så att den kom i farlig närhet av trä-

den. Därigenom kom gondolen i be-tänkelig svängning.
— Se upp, ropade fru Käthe, sådant där tycker jag ej om, vad skall det tjäna till att redan landa, Frank?
— Frank Landy såg helt bestört ut.
— Jag tycker ej heller om det, mum-lade han förargad.
Plötsligen höjde en häftigt vindstöt ballongen åter med stor hastighet, men i stället för att gå i riktning mot Fire Feather gruvan, fördes ballongen i rakt motsatt riktning.
— Det är bäst vi landa, ropade Käthe.
— Det är alldeles omöjligt, utan att uppoffra gasen, svarade David. Det är blott ett vindkast som på ett ögonblick kan vara över, hoppas jag.
— Men titta på de där svarta mol-nen, men stiga upp bakom berget, ropade Fred Sellars. Jag är visserligen ingen föreståndare i edra Klondyke-ska väderleksförhållanden, men det skulle ej förvåna mig, om det snart blieve åska.
Fru Käthe kastade en föraktfull blick på de mörka molnen och förklarade därefter att det var ett missgat av herr Sellars.
— Ni har orätt, herr F. S., det är visserligen ett stormmoln, av vilket vi just nu fått en liten kämning, men det kommer snart att gå i en annan riktning. Snart nog skola vi åter vara på rätt väg.
— Gott, förklarade Frank. Jag ämnar nu föra ballongen upp i en högre region, där vi betinna oss över stormen!
Med rasande fart gick det uppåt, ballongen fick hurtig kurs över berg-skammen och de oförvågna luftfaran-na kunde nu tydligt se den osannan skullevärklighets vid ett sådant tillfälle.
Sedan de passerat den första bergs-kedjan lugnade det, varför följden blev, att ballongen rörde sig varken fram eller tillbaka.
Den unga damen började bli rik-tigt förargad.
— Varför fara vi inte vidare Frank? Läter det sig inte göra?
— Ej utan vind, svarade den unge mannen skraktandet. Men förmodligen få vi om några minuter mera av den varan, än vad vi behöva.
— Hur så? Vad menar du?
— Se er om, fru Käthe, anmärkte Patsy.
Där fanns vind nog. Molnen ryckte fram mot dem och blevo svartare och svartare, för vart ögonblick.
Fred Sellars hade sedan länge märkt faran, men som han hittills en-dast obetydligt svysasatt sig med luft-fart, överlämnade han gärna i detta fall ledarskapet till Frank och David.
Även fru Käthe bevarade fullständigt sin kallblodighet inför de hotande molnen.
— Ja, det ser ledsamt ut, svarade Frank.
— Går det ej för sig att landa?
— Nej på intet vis svarade David, i det han blickade ned i djupet. Vi skul-le komma rakt i en trädstopp och ball-ongen skulle bli alldeles förstorad.
— Det var en särdeles obehaglig situation i varje avseende.
Fred Seller och Patsy förargade sig över att de låtit förläta sig till att be-stiga ballongen.
Olyckan måste ju komma, och den hade nu redan kommit.
Den ena blösten följde efter den andra, och åskan dånade.
— Det var en fruktansvärd storm, men ilyckligtvis bröt snart regnet ut. Allt mer och mer försade det ned omkring gondolen, som slungades hit och dit, och regnet trängde in på bara kropp-pen.
— Vi måste gå ned, om det också skall kosta livet, ropade Fred Seller så högt han kunde, överröstande ele-mentens raseri.
— Har jag ej redan givit befallning därom ropade gruvsrottningen liksåväl Släpp ut gasen Frank!
Dånet var så starkt, att man knappt hörde ett ord.
Frank klättrade nu omkring i ball-ongens nätverk, men ett så starkt mörker rådde, att detektiverna omöj-ligt kunde se, vad han företog sig.
På en gång utan att någon kunde ana det, svängde vinden äro om, så att ballongen kraftigt krängde över åt andra sidan.
Det var absolut omöjligt att kunna vävla ett ord. Allt, vad man kunde göra var att hålla sig så fast som möj-ligt.
Franks ansträngningar syntes äntligen krönas med framgång, ballongen sjönk plötsligt och befann sig snart nedanför molnen.
Allt fortfarande var det till följäd att det starka mörket omöjligt att veta, var man egentligen befann sig.
Fred Seller bjöde sig ut över gondo-len och stittade ned. Man tycktes just passera en bergstopp, och i nästa ö-gonblick gick det åter med rasande fart ned i djupet. Man hade nu kom-

REUMATISM
En anmärkningsvärd hembehandling, given av en som hade det.
I 1893 fick jag smälta och substat reumatism. Jag led endast de som haft det, vara i över tre år. Jag försåtte medel efter medel, men den lindring jag behövde var endast tillfällig. Slutligen fick jag en behandling, som höll mig fullständigt, och ett sådant omklist tillstånd har ej återträtt. Jag har gått till till flera, som voro förfärligt smärta, även åkningsgånge, om det 70 till 80 år gamla, och resultatet vore dödsdöms som i mitt fall.
"Jag hade skarpa smärtor liksom blixtrar glände genom mina leder".
Jag önskar varje lidande av smärta och substat (stallande av lederna) reumatism att försöka med denna stora rätta min förbehållna "Home Treatment" för Mr. Jackson är ansvarig för, att uppgif-ta dessa märkliga berättelser. Skicka ej en cent, endast en ord som och adress, och jag skickar det frutt till er. Sedan ni ha-kat det och det visat sig vara det bästa återkräftade medel till bli friska återkommer av reumatism, kan ni skicka prestat därefter om dollar. Men försök att jag ej. Skicka adress på adress till 2420 E. Franklin Street, Chicago, Ill. Om ni ej vill tillfrågas till så skicka dem. Men tycktes just passera en bergstopp, och i nästa ögonblick gick det åter med rasande fart ned i djupet. Man hade nu kom-

mit in en farlig närhet av trädstoppa-
re.
— Vill ni, att vi skola slitas i stycken ropade detektiven.
David kastade flera sandsäckar ö-
verbord, men detta tycktes knappast
tjåna till något.
Vi äro i största fara herr F. S. ro-pade fru Käthe kallblodigt. Nu måste
var och en tänka på sig själv. Se upp!
Hon hade knappt sagt dessa var-
ningsord, förän gondolen fastnade i
en våldig tall och dess passagerare
slungades om varandra och alla höll
på att falla ur.
— Hjälp, hjälp fast mig, ropade fru
Käthe.
Hon hade släppt sitt tag. Patsy för-sökte
genast fatta tag i henne.
Den unga damen syntes ha förlorat
all sinneskränna. Hon fattade om de-
tektiven med båda armarna, därpå
hördes ett tvåfaldigt rop, och de bå-
da olyckliga försvunno blixtnasbt
mellan trädstämman under det ball-
ong, låttad på sin last sköt upp i luften.
— O Gud! en sådan olycka, utrop-a-
de Frank Landy, fru Käthe är för-lorad.
Även Fred Sellars suckade, ty efter
vad som nu inträffat hade ingen för-hoppning att någonsin mer i livet få
återse sin unge assistent.
Djupt skakad och nedslagen före-brädde han sig själv, att han någon-sin gått med på denna dåraktiga luft-färd.
Under tiden hade Frank åter öppnat
gasventilen, så att ballongen långsamt
sjönk, och han kunde se sig om efter
en lämplig landningsplats.
Då erhöi gondolen en ny stöt av
en trädstopp och sökte göra sig fri
från sitt innehåll.
Denna gång var det Sellars tur att
falla ur.
Det var en fruktansvärd stöt. En-
ligt vad detektiven kunde bedöma, ha-de
han fallit sex a sju meter, innan han
helt medvetlös blef hängande i ett
träd.
Han klättrade försiktigt ned.
Ballongen hade naturligtvis åter ru-sat
därifrån, sedan den varit under ett
knappast fem minuter hade förgått
sedan Käthe och Patsy fallit ur.
Regnet hade upphört och stormen
bedarrat, men djupa mörker härskade
runt omkring.
Sellars tog fram sin lilla elektriska
lampa och sökte orientera sig, men
han såg endast omkring våldiga träd,
och tjoekt löverkr.
Huru kunde man komma ut ur denne
urskog?
Det blir allt svårt nog, tänkte de-
tektiven, som nu återfått all sinnes-
kraft.
Mådotiskt bande han sig med ar-
men i handen.
Knappt fem minuter hade förgått
sedan Käthe och Patsy fallit ur.
Regnet hade upphört och stormen
bedarrat, men djupa mörker härskade
runt omkring.
Sellars tog fram sin lilla elektriska
lampa och sökte orientera sig, men
han såg endast omkring våldiga träd,
och tjoekt löverkr.
Huru kunde man komma ut ur denne
urskog?
Det blir allt svårt nog, tänkte de-
tektiven, som nu återfått all sinnes-
kraft.
Mådotiskt bande han sig med ar-
men i handen.
Knappt fem minuter hade förgått
sedan Käthe och Patsy fallit ur.
Regnet hade upphört och stormen
bedarrat, men djupa mörker härskade
runt omkring.
Sellars tog fram sin lilla elektriska
lampa och sökte orientera sig, men
han såg endast omkring våldiga träd,
och tjoekt löverkr.
Huru kunde man komma ut ur denne
urskog?
Det blir allt svårt nog, tänkte de-
tektiven, som nu återfått all sinnes-
kraft.
Mådotiskt bande han sig med ar-
men i handen.
Knappt fem minuter hade förgått
sedan Käthe och Patsy fallit ur.
Regnet hade upphört och stormen
bedarrat, men djupa mörker härskade
runt omkring.
Sellars tog fram sin lilla elektriska
lampa och sökte orientera sig, men
han såg endast omkring våldiga träd,
och tjoekt löverkr.
Huru kunde man komma ut ur denne
urskog?
Det blir allt svårt nog, tänkte de-
tektiven, som nu återfått all sinnes-
kraft.

En roande jämförelse mellan priset för mat och för en tidning. Båda äro de oumbärliga, eller hur?
Tidningarna i hela världen äro den vara, som haft den lägsta prisförhö-jningen i förhållande till priserna före kriget. Detta vare sig man jämför dem med handelsvaror, fabrikspro-dukter eller livsmedel.
I trots av detta äro förhöllandena för pressen mycket svåra och isyen-net är detta falliet med en utlandspråkig tidning som vår. Ja, även de stora dagtidningarna på engelska ha fått viddkänna de svåra tiderna, fast de med sina stora resurser likväl gjort vinster. —likväl ej så stora som före krigsåren!
Vi äro långt blygsammare i våra fordringar. Allt vi önska är att det "skall gå inop".
Alla veta vi att priserna på livs-förnödenheter ej gått ned till samma nivå som före kriget, men likväl ha de gått ned en del. Dock är den rå-dande prisförhöjningen på livsmedel och andra varor mycket högre än den lilla förhöjning på 50 cents, som vi för en tid sedan sågo os tvungna att göra.
Men låtom oss taga ett konkret exempel. Ett tidningsnummer syssel-sätter i genomsnitt läsaren i en två-timmars, under vilken tid han glömmervardagslitsets förargelse och mottager nya intryck. Om vi samma läsare köper ett pund billig korv till kvälls-mat, som kostar 15 cents eller unger-lära lika mycket som denna tidning för en hel månad, så har han eller hon ändå blott en kvarts timmes njutning, under vilken tid han eller hon genom måltiden blir förströdd och har tillfälle att komma på andra tan-kan.
Tidningen bereder också en hel må-nads förnörelse och omväxling, under det att den lika dyrbara korven ger samma förnörelse under blott en kvarts timma. Och mera kan man vad vil åker gärna fordra av en tidning. Sems moralen: Köp ett mål korv i en gång mindre i månaden, så räcker det till att betala för tidningen.
Tidningen kostar endast 16 och 66-100 cents per månad. Är det ej billigt? För detta får ni varje vecka färiska nyheter från alla världens kanter och dessutom annat gott att läsa för att icke tala om de av "vis-het födoande" ledareartiklarna. (Nu skämta vi med oss själva. Begränsa.)
Men utan skämt: Nog är tidningen jämförelsevis billigare än maten. Ma-ten kan ju ingen undvara och lika litet kan en uppläst människas i våra dagar undvara en tidning.
Ni har behov av bägge. Men billigast blir synbarligen eder Svenska Canada - Tidningen
FEMTE KAPITLET
Överraskande Händelser
Fred Sellers hade räkat värge ut på Patsy och fru Käthe.
Dessa båda hade efter ett fall på ett par meter blivit hängande i trädstämman, dock så, att den unge de-
tektiven med rask simsensnärvaro höll sig fast i en tjock gren, under det att Käthe krampaktigt omfattande hans knä, svävande i luften.
— Kan ni få något stöd under er fot? frågade Patsy.
— Nej endast luften svarade hans ledagsamma. Annars skulle jag genast släppa er, men det går absolut inte.
— Ni måste känna er omkring, om ni kan komma åt min gren.
— Hur skall jag kunna göra det, då som om ni vore för mig det käraste jag med båda armarna omslingrar er, på jorden?
— Jag menar naturligtvis med fot-terna.
— Gott, jag skall försöka. Nu fann jag en gren.
— En stadig?
— Forsök att stå på den.
— Ja, så vitt jag kan förstå.
— Det går bra. Det var väl för ed-ra ben Patsy. Ännu ett ögonblick, jag skall försöka att släppa min ena hand och försöka taga fast någon annan gren med den. Se så där, det gick bra. Nu står jag säkert. Forsök nu ni, att få fötfäste.
Paran var överstämmande.
— Nu sitta vi här lyckligt och väl som ett par fåglar uppe i ett träd, an-märkte Fru Käthe.
— Nere i ett träd, svarade Patsy, ni glömmar väl icke att vi kommo upp-från.
Det kommer jag aldrig att glömma. Har ni en aning om, var det fört oss — Ej den ringaste. Framför allt önskar jag gärna veta, var min chef och de båda männa nu befinner sig.
— Jag fruktar, att vi aldrig skola få veta det.
— Ja, jag är trestad att tro det sam-ma. Aldrig hade jag trott, att saken

skulle taga en sådan vändning. Antil-gen blir det då lust.
De båda skoppebruna voro tyska några ögonblick, och betraktade från sina högt uppsatta platser molnen, som drogo förbi.
Täljen i vars grenar de landat, tyck-te vara den högsta i hela omgivingen, och desto ljusare det blev, desto bättre utsikt fick man.
Rätt nära syntes en sjö och vid dess stränder lågo några blockhus.
I övrigt funno de, att de befunno sig i en dykellet, till vilken endast en väg tycktes leda. Sakra därpå kunde de ej vara, utan det var endast ett lätt antagande.
Patsy sade ej ett enda ord, under det att fru Käthe med spänd uppmärksamhet såg sig omkring.
Om "hon" ej visste var man befann sig, så visade "han" det så mycket mindre. Huru hans uppmärksamhet för övrigt riktad upåt, men av ballongen syntes ej ett spår.
— Nu vet jag, var vi äro utropade plötsligt hans ledsagarinna. Det är då man tänka sig klaga, då man gör vinst på en affär, klaga över att man ej kan göra lika hullitsa vinster som före krigsåren!
— Helt säkert gruvan ligger där-borta.
— Vinden har drivit narspel med oss utropade fru Käthe.
Det hade överhuvud taget varit bättre, om vi företagit resan på annat sätt än i ballong.
— Smälla ni, gör mig inga förebrå-elser. Denna luftresa var helt säkert det dumaste streck jag gjort i hela mitt liv. Men nu är det ju ingenting att göra därut. Det är bäst, att vi stiga ned från trådet. Jag skulle gärna betala tusen dollar, om jag hade mitt gevär här.
— Låt oss vänta en minut. Jag hop-s forfarande på se ballongen.
— Ja, gärna för mig. Enligt mänsk-lig beräkning, torde det vara omöjligt men försök ni att få tag i den.
Ballongen blev emellertid ej syn-lig, och slutligen klättrade de båda olycksramaderna ner.
Några meter över marken upphör-de grenarna. Käthe hängde sig på den understa och släppte sig ned.
Med ett högt glädjerop hälsade hon Patsy, som företagit samma manö-ver. Ty rakt nedanför trådet hade hon fun-nit sitt gevär.
— Jag tror nästan, att vi ännu ha lyckan med oss, sade hon. Förelå ni vad vi skola göra.
— Är ni säkra på, att vi verkligen betinna oss vid Fire-Feather gruvan?
— Jag är alldeles säker därpå.
— Om ni vore en man, skulle mitt svar vara: Fred Sellars metod är, så kamma den sak, man vill undersöka, så nära som möjligt. Vi borde därför rycka rövarbandet in på livet och där-efter närmare besöka oss.
— Tag ej den ringaste hänsyn till mig, jag går med eder genom eld och vatten.
— Nu, eller i morgon bittida?
— Alldeles som ni vill.
— Gott. Då gå på ni, då helt säkert flörtet av bandet sorer. Skola vi ej först uppenbara gömslet, där ed-ert guld är gömt?
— Det kan jag ej finna annat än från gruvan.
— Dessvärre hade jag antagit det. Det skulle emellertid vara bra, om vi icke direkt gingo fram till gruvan, utan först tog den sanna i betraktan-det från olika sidor.
— Alldeles riktigt. Har ni emeller-tid riktningen fullt klar för eder? I annat fall måste vi en gång klättra upp i trådet.
— Var inte orolig. Det jag en gång sett, det kan jag också.
— Marschen begynte. Patsy gick först och fru Käthe följde honom genom de täta grenarna. Mödosamt bande de sig väg, och gingo omkring en halv timme under tyttad tills de kommo till en bäck, densamma som knappt tio minuter värd därifrån flöt förbi den bydda, där låmnat Frank Sellars.
Skogen blev här mindre tät och långt ner funnos alls inga träd.
— Det är Fire-Feather-noden, sa-de Käthe. Nu är jag fullt på det klara med, var vi äro.
— Hur långt ha vi nu till gruvan? — Icke mera än tio minuter.
— Är denna en biflod till French Rivers?
— Nej, den lämnar dalen, där dya-mitvakten står, och flyter ut i sjön. Kom nu.
— Ännu ett ögonblick. Har ni nå-gonsin sett Kapten Dodo, eller någon av hans folk?
— Aldrig, så vitt jag vet.
— Tror ni er om, att vi kunna träda inför bandet och slå dem blå dunster i ögonen?
— Naturligtvis min käre Patsy, om ni blott ger mig nödiga anvisningar.
— Gott. Vi skola alltså söka inbil-la dem, att vi klättrat uppför halv-gängen utan att ha sett dynamitvakterna. Ni är min syster, och vi äro båda guldgrävare. Ah! nu får jag en bril-jant idé. Ni skall låtas vara dövsstom och vara ett slags medium, om clairvoyant, som har till specialitet att finna nya guldådror. Man kommer helt sä-kert att prova er förmåga och att genom mig uppfordra er att söka efter fru Käthes spårlost försvunna guld. Vi skola överlämna det under vissa betingelser till Kapten Dodo, som därmed kan betala sitt band, och arbeta vidare med oss, så att vi slut-ligen få honom helt i vårt våld. Är det icke en briljant idé.
— Måhända för utmärkt. Patsy, men vi kunna ju försöka den. Jag vet av egen erfarenhet, att dessa guld-grävare ofta äro fallna för den största svindel, så sluga och farliga de an-nars kunna vara.
— Och, först och främst måste vi försöka lista ut, om kapten Dodo är så lättrogen.
— Ja, och alltså framåt.
De vaddade utan besvär över bäcken, klättrade över en kulle och voro nu endast fem hundra steg från block huset.
I Tyskland brukar man nu varor istället för pengar som betalning.
På sin 61 födelägsdag härom dagen stannade Mrs Anna Van Skike från Venice, Cal., till Santa Monica, och är tre mil. När hon sjungit "The Holy City" och "Star Spangled Banner" återvände hon till Venice.
Charles Garland i North Carver, Mass., fick nyligen i arv efter sin far-för \$1,000,000. Till en början nekade han alldeles att mottaga planningarna, emär han ansåg att ärvd rikedom är en förbannelse, men nu har han mot-tagit dem och av samman skänkt \$800,000 till en fond, som på något sätt skall användas till det allmänna bästa. Själva behåller han emellertid \$200,000 och står sålunda icke allde-lles på bar bakke.
Immigrationen av mexikanska strejkbrutare till Southern Pacific Santa Fe och andra järnvägar i syd-västra Amerika, har betydligt häm-mats, genom en del åtgärder, som företagits av Mexikanska regerin-gen, att förhindra sina medborgare från deltagande i strejkbrutariet på amerikansk mark. Dessa järnvägar komma därför till följäd av sitt hård-nackade motstånd mot upprepelse, en ganska brydsam behögenhet. Cir-kulär hava blivit utsända bland de Mexikanska järnvägsarbetarna, vilka uppmanas dessa att samla medel för deras amerikanska kamrater och fin-sekr. för järnvägsunionen har tillkän-nagivits, att en summa av \$75,000 skall bliva kollektorer.
Bergslagsmör, fru Lydia Hedberg, från Falun återkom i dagarna med Drottningholm, nöjd och storbeläten med sin vistelse i Sverige under den gångna sommaren, men fast som-maren i Sverige varit regnig, och kall, så hade hon njutit av sina nära land-scenerier och klimat, ty hennes re-sor har sträckt sig mellan Kiruna och Mal-mö. Hon har varit fullt upptagen av engagemang från första veckan hon landade i Sverige, till den sista dagen då hon slutade sina engagemang med ett sista uppträdande i Göteborg, var-invånare visade henne en rent stors-

— Hur långt ha vi nu till gruvan?
— Icke mera än tio minuter.
— Är denna en biflod till French Rivers?
— Nej, den lämnar dalen, där dya-mitvakten står, och flyter ut i sjön. Kom nu.
— Ännu ett ögonblick. Har ni nå-gonsin sett Kapten Dodo, eller någon av hans folk?
— Aldrig, så vitt jag vet.
— Tror ni er om, att vi kunna träda inför bandet och slå dem blå dunster i ögonen?
— Naturligtvis min käre Patsy, om ni blott ger mig nödiga anvisningar.
— Gott. Vi skola alltså söka inbil-la dem, att vi klättrat uppför halv-gängen utan att ha sett dynamitvakterna. Ni är min syster, och vi äro båda guldgrävare. Ah! nu får jag en bril-jant idé. Ni skall låtas vara dövsstom och vara ett slags medium, om clairvoyant, som har till specialitet att finna nya guldådror. Man kommer helt sä-kert att prova er förmåga och att genom mig uppfordra er att söka efter fru Käthes spårlost försvunna guld. Vi skola överlämna det under vissa betingelser till Kapten Dodo, som därmed kan betala sitt band, och arbeta vidare med oss, så att vi slut-ligen få honom helt i vårt våld. Är det icke en briljant idé.
— Måhända för utmärkt. Patsy, men vi kunna ju försöka den. Jag vet av egen erfarenhet, att dessa guld-grävare ofta äro fallna för den största svindel, så sluga och farliga de an-nars kunna vara.
— Och, först och främst måste vi försöka lista ut, om kapten Dodo är så lättrogen.
— Ja, och alltså framåt.
De vaddade utan besvär över bäcken, klättrade över en kulle och voro nu endast fem hundra steg från block huset.
I Tyskland brukar man nu varor istället för pengar som betalning.
På sin 61 födelägsdag härom dagen stannade Mrs Anna Van Skike från Venice, Cal., till Santa Monica, och är tre mil. När hon sjungit "The Holy City" och "Star Spangled Banner" återvände hon till Venice.
Charles Garland i North Carver, Mass., fick nyligen i arv efter sin far-för \$1,000,000. Till en början nekade han alldeles att mottaga planningarna, emär han ansåg att ärvd rikedom är en förbannelse, men nu har han mot-tagit dem och av samman skänkt \$800,000 till en fond, som på något sätt skall användas till det allmänna bästa. Själva behåller han emellertid \$200,000 och står sålunda icke allde-lles på bar bakke.
Immigrationen av mexikanska strejkbrutare till Southern Pacific Santa Fe och andra järnvägar i syd-västra Amerika, har betydligt häm-mats, genom en del åtgärder, som företagits av Mexikanska regerin-gen, att förhindra sina medborgare från deltagande i strejkbrutariet på amerikansk mark. Dessa järnvägar komma därför till följäd av sitt hård-nackade motstånd mot upprepelse, en ganska brydsam behögenhet. Cir-kulär hava blivit utsända bland de Mexikanska järnvägsarbetarna, vilka uppmanas dessa att samla medel för deras amerikanska kamrater och fin-sekr. för järnvägsunionen har tillkän-nagivits, att en summa av \$75,000 skall bliva kollektorer.
Bergslagsmör, fru Lydia Hedberg, från Falun återkom i dagarna med Drottningholm, nöjd och storbeläten med sin vistelse i Sverige under den gångna sommaren, men fast som-maren i Sverige varit regnig, och kall, så hade hon njutit av sina nära land-scenerier och klimat, ty hennes re-sor har sträckt sig mellan Kiruna och Mal-mö. Hon har varit fullt upptagen av engagemang från första veckan hon landade i Sverige, till den sista dagen då hon slutade sina engagemang med ett sista uppträdande i Göteborg, var-invånare visade henne en rent stors-

En Affärsutbildning, erhållen vid The Success College, Winnipeg, är en Fullständig träning.
THE SUCCESS är den ledande handelskolan i västra Kanada. Dess överlägsenhet beror på: ut-märkt läge, ideala lokaler, föret-klasig ledning, kompletta materi-alklassiska lektioner, modern utrustning, moderna vittomfattande kurser, expert lärarekråk och verksam Anställnings Byrå. Ingen annan handelskola väster om The Great Lakes kan liknas vid THE SUC-CESS i dessa viktiga grenar.
KURSER
Speciella elementära kurser: — Skrivning, läsning, stavning, rak-niug, språkkråk, engelska, brev-skrivning, geografi m.m. — för de vilka ej haft tillfälle att gå i skola.
Farmaca handelskurs: — Speci-ellt anlagd för att hjälpa de unga farmare att använda affärsmed-let. Innehåller handelslag, kor-respondens, skrivning, bokföring, kontorspraktik, affärsformer, m.m. Stenografi, affärer, bokhålleri, sekreterare, dictaphone och övriga fullständiga kurser. Dessa utbild-a ungt folk till kontorarbetare.
Hemstudie kurser i elementära och affärsämnen för moderat kost-nad — för de som ej ha tillfälle att gå till skola. Fullständiga upp-läysningar på begäran.
FRANA i Winnipeg, där levnads-omkostnaderna äro låga; var de bästa utskick för anställning fin-nas, och där får fria anställnings-byrå stå till Ert förfogande.
SUCCESS graduarer finna an-ställning lätt. Vi skaffa dem goda platser varje dag.
Skriv efter fria prospekt.
THE SUCCESS BUSINESS COLLEGE, Ltd.
Hörnet av Portage Ave. och Edmonton St. WINNIPEG, MAN. (Står ej i samband med någon an-nan skola).

RUM ATT HYRA
Fullt moderna och väl inredda i nytt hus. För längre och kortare tid. Moderata priser.
MRS. HAMMARBECK.
Tel. A6502, 264 Laura St. Winnipeg.

JACKSON BROS.
Sjuvålar- och Guldsmidsaffär. Speciellt uppmärksamhets postorder. JR- och JUVELREPARATIONER.
9962 Jasper Av., East Tel. 1747. Edmonton, Alta.

J. J. JOHNSON
Dam- och Herrskräddare
264 Main St. South. Tel. A8484 Winnipeg, Man.
Elegant modeller i importerade tyger för kostymer.

Dr. Martel's Kvinnopiller för Kvinnliga Sjukdomar
25 Års standard för upprettad ämne föro avresan. Det var frönbildande appar-lader, hurraror, tal och blommor. Nu börjar hennes tur på U. S. och Cana-da med 6 konserter i Östern och så går resan genom Michigan, Wisconsin, Minnesota, Iowa, Nebraska, Chicago, sedan ut till västkusten. Även så långt söderut, som Florida har anhal-len om Konsert i kommit.
Emil Löfdendahl
Svensk urmakare
Expert reparasjon av klockor. Ordre från alla läroorten explidens omsorgsfullt.
800 Talbot Ave., Elmwood, Winnipeg, Man.

VARJE hembagare, som försökt det, vet att hon aldrig bakade med ett mjöl, som gav henne så splendida resultat, ej endast en gång då och då, utan varje gång hon bakade av det märke känt som
ROBIN HOOD FLOUR
Endast den allra finaste grad av västra Canadas vete brukas vid malning av detta mjöl och det är ej möjligt att tillverka bättre mjöl för hushållsändamål. Då ni köper "ROBIN HOOD", tager ni ingen risk, ty denna garanti medföljer varje inköp:
GARANTI
"Robin Hood" mjöl är garanterat att ge er bättre tillfredsställelse än något annat i Kanada målet mjl. Er handlande är auktoriserad att återställa fulla inköpspriset jämte 10 procenta vito, om ni efter två bakningar ej är helt tillfredsställda med mjölet samot återkänner den obrukade delen till honom.
ROBIN HOOD MILLS LIMITED
MOOSE JAW CALGARY

